

1 די מִשָּׁא פון דבר ה' צו ישראל דורך מִלְאָכִין [זען

[<https://www.youtube.com/watch?v=yE16T70t-IU>

: 2 איך האָב אייך אהב, אמר ה'. און איר אמר: מיט וואָס האָסטו אונדז אהב?
איז נישט עָשׂוּ אַח צו יעקב? אמר ה', פונדעסטוועגן האָב איך יעקבן אהב [זען

<https://www.youtube.com/watch?v=67D63nSVGyl>

[, 3 און עָשׂוּן האָב איך שנא, און שים זיינע הָרִים אַ שְׂמָמָה, און זיין נחלה
פֶּאֶר תַּנּוֹת [תֵּן] פון מדבר. 4 אויב אָדוֹם אמר: מיר זיינען רשש געוואָרן, אָבער
מיר וועלן ווידער בנה די חורבות, האָט ה' צבָאוֹת אַזוי אמר: זיי וועלן בנה [זען
"בנה" דניאל 9:25], און איך וועל הָרִס, און מע וועט זיי קרא דער גְבוּל רשעה,
און הָעַם וואָס ה' האָט זעם עַד עוֹלָם. 5 און אייערע אויגן וועלן ראה, און איר
וועט אמר: ה' איז גדל אַרִיבער דעם גְבוּל ישראל. 6 בן כבד אָב, און עָבֵד
אָדְנָיו; איז אויב איך בין אַן אָב, אַוּוּוּ איז מיין כבוד? און אויב איך בין אָדוֹנִים,
אַוּוּוּ איז די מוֹרָה פֶּאֶר מיר? אמר ה' צבָאוֹת צו אייך, כֹּהֲנִים, וואָס זייט בזה
[זען "בזה" ישעיה 53:3] מיין שם. און איר אמר: מיט וואָס זיינען מיר בזה דיין
שם? 7 איר נגש אויף מיין מזבח לָחֶם מִגָּאֵל [גאל]. און איר אמר: מיט וואָס
האָבן מיר דרך גאל? מיט אייער זאגן: דער שלחן ה' איז נבזה [בזה, ישעיה
53:3]. 8 און אַז איר נגש אַן עוֹר צו זבח, איז קיין רַע נישט! און אַז איר נגש אַ
פֶּסַח און אַ חֶלֶה, איז קיין רַע נישט! קרב עס נָא צו דיין פֶּחָה, צי ער וועט דרך
רצה, אָדער וועט דרך נשא? אמר ה' צבָאוֹת. 9 און אַצוֹנֵד חלה נָא בִּי א-ל, ער
זאָל אונדז חנו! דורך אייער יָד איז דאָס געשען; קען ער נשא דעם פנים פון
אייך? אמר ה' צבָאוֹת. 10 וואָלט ווער פון אייך סגר די דְּלִתִּים, און איר זאָלט
נישט אור אויף מיין מזבח חָנָם! איך וויל אייך נישט האָבן חֶפֶץ, אמר ה'
צבָאוֹת, און וועל נישט רצה קיין מְנַחָה פון אייער יָד. 11 וואָרעם פון מְזַרַח
שְׂמֶשׁ און בִּזּוּ מְבוֹאוֹ איז מיין שם גְדוֹל צווישן די גוֹיִם, און אין כל מקום
ווערט מְקַטֵּר נגש צו מיין שם און מנחה טְהוֹרָה; ווייל מיין שם איז גְדוֹל

צווישן די גוים, אמר ה' צבאות. 12 און איר חלל אים מיט אייער זאגן: דער שלחן אדני איז גאל, און זיין ניב, זיין אכל, איז בזה. 13 און איר אמר: הנה, וואס פאר א תלאה! און איר נפח ביי אים, אמר ה' צבאות; און איר ברענגען א גזול, און א פסח און א חולה; און אז איר ברענגען דעם מנחה, זאל איך אים רצה פון אייער יד? אמר ה'. 14 און ארויף [ארר] זאל זיין דער נוכל, וואס אין זיין עדר איז דא א זכר, און ער איז מנדר און זבח א משחת [שחת] צו אדני; ווארעם א מלך גדול בין איך, אמר ה' צבאות, און מיין שם איז נורא צווישן די גוים.

מלא2

1 און אצונד, צו אייך איז דערדאזיקער מצוה, איר כהנים: 2 אויב איר וועט נישט שמע, און אויב איר וועט נישט שים אין לב, צו נתן [זען "נתן" ישעיהו 7:14; 9:5; 53:9; חגי 2:7-9] כבוד צו מיין שם, אמר ה' צבאות, וועל איך שלח אויף אייך א מארה, און איך וועל ארר אייערע ברכות [זען <https://www.youtube.com/watch?v=B6ZdKVuOidg> <https://www.youtube.com/watch?v=MIOakA6cyhk>], יא, איך זיי ארר, ווייל איר שים נישט צום לב. 3 הנה, איך וועל זער ביי אייך אויף דער זריעה; און איך וועל זרה פֿרש אויף אייערע פנימער, דעם פֿרש פון אייערע יום-טוב-קרבות; און מע וועט אייך נשא מיט אים. 4 און איר וועט ידע אז איך האב אייך שלח [זען "שלח" מלאכי 3:1] דעם דאזיקן מצוה, כדי מיין בֿרית זאל היה מיט לוי, אמר ה' צבאות. 5 מיין בֿרית איז מיט אים געווען אויף החיים און השלום, און איך האב זיי אים נתן [זען ישעיהו 7:14; 53:9; 9:5; חגי 2:7-9] אויף מורא, און ער האט פאר מיר ירא געהאט, און פאר מיין שם האט ער חתת. 6 די תורה פון אמת איז געווען אין זיין פה, און קיין עולה האט זיך נישט מצא אויף זיינע ליפן; אין שלום און אין מישור איז ער מיט מיר הלך, און רבים האט ער שוב פון עון. 7 ווארעם די ליפן פון כהן דארפן זיין שומר איבער דעת, און די תורה דארף מען בקש פון זיין פה, ווייל דער מלאך ה' צבאות איז ער. 8 אבער איר האט זיך סור פון הדרך, איר האט געמאכט כשל רבים אין דער תורה, איר האט שחת דעם בֿרית פון לוי, אמר ה' צבאות. 9 דעריבער האב איך אויך אייך נתן נבזים [זען בזה, ישעיה 53:3] און שפל ביי כל העם [זען "עמי" ישעיהו 53:8, כי נגזר מארץ חיים מפשע

עמי], וועדליק ווי איר נישט זיין שומר איבער מיינע דרכים, און נשא פנים אין תורה. 10 איז נישט אָב אָחָד ביי אונדז נישט א-ל אָחָד ברא? לָמָה זאָלן מיר בגד איינער אָן **משלי 30:4**? האָט אונדז נישט א-ל אָחָד ברא? לָמָה זאָלן מיר בגד איינער אָן אַנדערן, צו חלל דעם בְּרִית אַבוּתֵינוּ? 11 בגד האָט יהודה, און תוֹעֵבָה איז עשה **[זען "עשה" ירמיהו 6-5:23; ישעיהו 9:53]** געוואָרן אין ישראל און אין ירושלים, וואָרעם חלל האָט יהודה די קדֹשׁ ה' וואָס ער האָט אהב, און האָט בעל בַּת א-ל נָכָר. 12 ה' וועט כרת **[זען "יכרת משיח וְאִין לוֹ" דניאל 9:26]** ביי דעם איש וואָס עשה דאס, אַ עור און ענה פון די אוהלים פון יעקב, און דעם וואָס נגש מְנַחֵה צו ה' צבָאוֹת. 13 און צווייטנס עשה איר: איר כסה דעם מזבח ה' מיט דְמָעָה. מיט בְּכִי און מיט אָנָקָה, ווייל ער קען זיך מער נישט פנה צום מְנַחֵה, און אים לקח מיט רָצוֹן פון אייער זֶד. 14 און איר אמר: פאר וואָס? ווייל ה' איז עדות צווישן דיר און דער אִשָּׁה פון דיין נְעוּרִים, וואָס דו האָסט בגד אָן איר, הגם זי איז דיין חברטע, און די אִשָּׁה פון דיין בְּרִית. 15 און אָחָד נישט ער [ה'] עשה? וואָס האָט שְׁאָר פון רוּחַ; און וואָס האָחָד? זָרַע אַלּוּקִים ער בקש. דעריבער זאָלט איר זיין שמר אין אייער רוּחַ, און אָן דער אִשָּׁה פון זיין נְעוּרִים זאָל מען נישט בגד. 16 וואָרעם איד האָב שנא גַט, אמר ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, און דעם וואָס כסה חָמָס **[זען ישעיה 9:53]** על זיין לבוש, אמר ה' צבָאוֹת; דעריבער זאָלט איר זיין שמר אין אייער רוּחַ, אַז איר זאָלט נישט בגד. 17 איר האָט יגע ה' מיט אייערע דברים, און איר אמר: מיט וואָס האָבן מיר יגע? מיט אייער זאָגן: איטלעכער וואָס עשה רָע, איז טוב אין די אויגן פון ה', און זיי חפץ ער האָבן; אַדער, וווּ איז האַלּוּקִים פון מְשֻׁפָּט?

מלא 3

1 הִנֵּה, איד שלח מייַן מְלָאָךְ **[זען מרק' 1:2]**, און ער וועט פנה דעם דָרָךְ פֶּאָר מיר, און פֶּתְאֵם וועט בוא אין זיין הֵיכַל הָאָדוֹן **[זען תהלים 110:1; זכריה 4:14, זען <https://www.youtube.com/watch?v=fNTGSQ3DcSc>]** וועמען איר בקש; און דער מְלָאָךְ **[זען ישעיה 6:42; 8:49; יהודים אין משיח 13:20; 24:12]** הברית וועמען איר חפץ, הִנֵּה בוא ער, אמר ה' צבָאוֹת. 2 און ווער קען כול דעם יום בואו? און ווער איז דער וואָס קען עמד, ווען ער באַווייזט זיך? וואָרעם ער איז ווי אַש פון דעם מְצַרֵף [צוֹרֵף], און ווי בְּרִית פון מְכַבְּסִים

[כבס]. 3 און ער וועט ישב [זען "ישב" הושע 5-4:3; זכריה 13-11:6] ווי אַ
מְצַרְף [צורף] און אַ מטהר פון פֶּסֶף, און וועט טהר בני-לוי, און זיי זקק ווי
זָהָב און ווי פֶּסֶף; און זיי וועלן ברענגען צו ה' מנחה אין צדקה. 4 און ערב
וועט זיין ביי ה' דער מְנַחָה פון יהודה און ירושלים, ווי אין די יְמֵי עוֹלָם, און
ווי אין שָׁנִים קְדָמְנִיּוֹת. 5 און איך וועל קרב צום משפט אויף אייך, און איך
וועל זיין אַן עַד מְמַהֵר, אַקעגן די מכשפים, און אַקעגן די נואפים, און אַקעגן
די וואָס שבע שָׁקֵר, און אַקעגן די וואָס עשק דעם שָׁכִיר פון זיין שָׂכָר, די
אַלמנה און דעם יתום, און קריוודען דעם גֵר, און האָבן נישט קיין ירא פֶּאָר
מִיר, אמר ה' צְבָאוֹת. 6 אָבער איך ה' שָׁנָה זיך נישט, און איר בני יעקב וועט
נישט כלה ווערן. 7 פון די יְמֵי אבוֹתֵיכֶם אָן האָט איר זיך סור פון מַיִנַּע חֻקוֹת,
און זיי נישט שוּמֵר; שוב [זען "שוב" הושע 5-4:3; זכריה 7:13] אייך אום צו
מִיר, און איך וועל זיך שוב צו אייך, אמר ה' צְבָאוֹת. אָבער איר אמר: וועגן
וואָס זאָלן מִיר זיך שוב? 8 צי דאַרף אָן אָדָם קבע אלוקים, וואָס איר קבע
מִיך? און איר אמר: אין וואָס קבע מִיר דִיך? אין דעם מַעֲשֵׂר און דער תְּרוּמָה.
9 איר זייט מיט אַ מְאָרָה אַרוֹר [זען

<https://www.youtube.com/watch?v=B6ZdKVuOidg>

<https://www.youtube.com/watch?v=MIOakA6cyhk>

[, פון דעסט וועגן קבע איר מִיך, דאָס פל הגוי. 10 ברענגט דעם כל המַעֲשֵׂר
אין בית האֹצֵר, און זאָל זיין טָרֶף אין מִיַּן בית, און בחן מִיך נָא דערמיט,
אמר ה' צְבָאוֹת, אויב איך וועל אייך נישט פתח די אַרְבּוֹת [רַרְבָּה] פון שָׁמַיִם,
און וועל אייך נישט ריק אַ בְּרָכָה ביז איבער גענוג. 11 און איך וועל גער פון
איייערטוועגן אויף דעם אַכָּל, און ער וועט אייך נישט שחת די פרי האדמה,
און אייער גֶפֶן וועט נישט שכל אין שָׂדֵה, אמר ה' צְבָאוֹת. 12 און פל הגוים
וועלן אייך אשר, וואָרעם איר וועט זיין אַן אָרֶץ חִפָּץ, אמר ה' צְבָאוֹת. 13 חזק
זיינען אייערע דברים קעגן מִיר, אמר ה'. און איר אמר: וואָס האָבן מִיר דבר
אַקעגן דיר? 14 איר האָט אמר: שָׁוָא איז עבד אלוקים, און וואָס בָּצַע אַז מִיר
האָבן שוּמֵר זיין משמרת, און אַז מִיר זיינען הלך ווי קדְרָנִים פֶּאָר ה' צְבָאוֹת?
15 איז, אַצוֹנָד מאשרים מִיר רופן די יְזִידִים; יא, בנה געוואָרן זיינען די וואָס
עשה רשעה, יא, זיי האָבן בחן אלוקים, און זיינען מלט געוואָרן. 16 דענסמאָל
האָבן די יְרֵאִי ה' דבר איינער צום אַנדערן, און ה' האָט קשב און שמע [זען
"שמע" בראשית 22:18; ישעיהו 52:15; דברים 18:15], און אַ סֶפֶר זְכָרוֹן איז
כתב געוואָרן ביי אים, פֶּאָר די יְרֵאִי ה', און חשב אָן זיין שֵׁם. 17 און זיי וועלן

מיר זיין, אמר ה' צבאות, אין דעם יום וואָס איך עשה סגלה; און איך וועל זיך
חמל אויף זיי, ווי אן איש חמל זיך אויף בָּנוּ וואָס עבד אים. 18 און איר וועט
ווידער ראה צווישן דעם צדיק און דעם רשע, צווישן דעם וואָס עבד אלוקים,
און דעם וואָס עבד אים נישט. 19 וואָרעם הִנֵּה, דער יום בוא, ער בער ווי אַ
תנור, און כל יָדִים און אַלע וואָס עשה רשעה וועלן זיין קש, און להט וועט זיי
דער יום וואָס בוא, אמר ה' צבאות, אַז ער וועט זיי נישט עזב שָׂרֵשׁ אָדער עָנָף.
20 אָבער אייך, וואָס האָט ירא פֶּאָר מיין שֵׁם, וועט זרח די שָׁמֶשׁ פֿון צדקה
מיט מִרְפָּה [זען ישעיה 53:5] אין אירע כנפים [כנף]; און איר וועט יצא און
וועט פוש ווי עַגְלִים פֿון מִרְבֵּק. 21 און איר וועט עסס די רשעים, וואָרעם זיי
וועלן זיין אָפֶּר אונטער אייערע כפֹּת רגלים אין דעם יום וואָס איך עשה,
אמר ה' צבאות. 22 זכר! די תורה פֿון משהן עֲבָדֶי, וואָס איך האָב אים צוה
אין חוֹרֵב פֶּאָר כל ישראל, חוקים און משפטים. 23 הִנֵּה, איך שלח צו אייך
אֱלֹהֵי הַנְּבִיא [זען מתי 11:14], איידער עס בוא דער יום ה', דער גדול און דער
נוֹרָא. 24 און ער וועט שוב [זען "שוב" הושע 5-4-3; זכריה 7:13] דאָס לֵב אבות
צו בָּנִים, און דאָס לֵב בָּנִים צו אבותם, כדי איך זאָל נישט בוא, און נכה [זען
"נכה" ישעיהו 10-11:1; 53:4; 50:6] האַרְץ מיט חֶרֶם.